

**Univerzita Karlova v Praze
Právnická fakulta**

**Spory o doménová jména – právní úprava a rozhodovací
praxe českých soudních i mimosoudních orgán**

Studentská vědecká a odborná činnost

Kategorie: magisterské studium

Rok odevzdání 2015
VIII. ročník SVO

Autor: Ivan Kolobov
Konzultant: JUDr. Zuzana Císarová

Čestné prohlášení a souhlas s publikací práce

Prohlašuji, že jsem práci předkládanou do VIII. ročníku Studentské vědecké a odborné činnosti (SVOČ) vypracoval samostatně za použití literatury a zdrojů v ní uvedených. Dále prohlašuji, že práce nebyla ani jako celek, ani z podstatné části dříve publikována, obhájena jako součást bakalářské, diplomové, rigorózní nebo jiné studentské kvalifikační práce a nebyla přihlášena do předchozích ročníků SVOČ či jiné soutěže.

Souhlasím s užitím této práce rozšiřováním, rozmnožováním a sdělováním ve veřejnosti v neomezeném rozsahu pro účely publikace a prezentace PF UK, včetně užití třetími osobami.

V ..... dne .....

.....

Ivan Kolobov

Pod kování

Na tomto místě bych rád pod koval za konzultace paní JUDr. Zuzany Čísarové.

OBSAH:

Úvod	5
1. Doménové jméno a jeho struktura	6
1.1 Druhy domén.....	6
Domény nejvyšší úrovn (TLDs).....	6
2. Právní úprava doménových jmen v České republice	8
3. Alternativní systémy rozhodování sporů o doménová jména	12
3.1 UDRP The Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy – (Jednotné zásady pro řešení sporů týkajících se doménových jmen).....	12
3.2 Jiné systémy pro řešení sporů o doménová jména	14
3.3 ADR .eu.....	15
3.4 ADR.cz.....	17
Závěr.....	19
Seznam použitých zkratk.....	20
Seznam použité literatury	21

Úvod

Doménová jména, díky své vlastnosti plnit rozlišovací a označovací funkci, kterou můžeme pozorovat za osvědčenou¹, představují majetkovou hodnotu.

Vzhledem k chybějící úpravě doménových jmen v mezinárodních smlouvách, a také jejich nejistému vymezení v právní teorii, nám zbývá pro zanalyzování tematiky doménových jmen se obrátit na praxi.

Rozhodovací praxe českých soudních a mimosoudních orgánů ve sporech o doménová jména je zvlášť hodnotná a důležitá vzhledem k tomu, že Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR vystupuje v roli významného světového centra pro řešení sporů o doménová jména. Je zvolen EURid - správcem domény.eu jako aktuálně jediné centrum pro řešení sporů v rámci politiky ADR pro doménu.eu. Současně je akreditován ICANN jako jeden z pěti světových center pro řešení sporů o doménová jména v rámci politiky UDRP. A také je sudištěm pro řešení sporů v doméně .cz v rámci politiky Alternativního řešení sporů pro doménu.cz.

Tato práce si klade za cíl prozkoumat právní úpravu doménových jmen z hlediska vnitrostátního práva, zanalyzovat rozhodovací praxi českých soudních a mimosoudních orgánů ve sporech o doménová jména.

---

¹Diane Cabell Overview of Domain Name Policy Development 20.04.2000
Dostupné na <http://cyber.law.harvard.edu/udrp/overview.html>

1. Doménové jméno a jeho struktura

Vzhledem k tomu, že ani právní řád České republiky ani předpisy Evropské unie neobsahují definice pojmu „Doménové jméno“, v rámci své práce bych se přiklonil k následující definici: doménové jméno představuje hierarchicky konstruovanou elektronickou adresu, schopnou plnit rozlišovací a označovací funkci v síti Internet.

Hierarchická konstrukce doménového jména je tvořena spojením domén příslušných úrovní, do tzv. stromové struktury, v pořadí od zvláštního k obecnému. Nejobecnější částí doménového jména je doména nejvyšší úrovně (Top Level Domain), nižším stupněm je doména druhé úrovně (Second Level Domain), jíž následuje tzv. doména třetí úrovně neboli subdoména a případně další domény².

Tak například doménové jméno svoc.prf.cuni.cz je tvořeno spojením domény čtvrté úrovně „svoc“ s doménou třetí úrovně „prf“, doménou druhé úrovně „cuni“ a národní doménou „cz“.

1.1 Druhy domén

Domény se dělí hierarchicky:

1. Domény nejvyšší úrovně (Top Level Domain, TLDs)
2. Domény druhé úrovně (Second Level Domain, SLDs)
3. Domény třetí úrovně (Subdomain) a dalších.

Domény nejvyšší úrovně (TLDs)

Nezisková obecně prospěšná organizace Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN), založená v roce 1998 dle „California nonprofit public benefit corporation law,“ na základě smluv uzavřených s vládou spojených států je hlavním koordinátorem Internetu. Mezi své cíle má: výkon a kontrolu funkcí spojených s koordinací DNS (systému doménových jmen), v etn rozvoje přístup pro určení okolností, za kterých jsou nové domény nejvyšší úrovně přidávány do DNS root systému.

---

²Srov. Disman, M.: Právní úprava domény „eu,“ 1. Vydání, Praha: Linde, 2011, s. 19

Domény nejvyšší úrovně se dělí na:

1. Infrastrukturní domény (arpa)
2. Národní neboli geografické domény (ccTLD)
3. Generické neboli druhové domény (gTLD)

ICANN předává správu domén nejvyšší úrovně jednotlivým správcům na základě „Accountability Frameworks“³ a „Exchange Letters“ pro Národní domény a „Registry Agreement“⁴ pro Generické domény. Důležitým rozdílem mezi Národními a Generickými doménami je pravomoc ICANN v určení pravidel správy domén. Generické domény (až na výjimku speciálních domén) zcela podléhají pravomocí ICANN, ale určení správy a politiky národních domén je v rukou jednotlivých správců. Z hlediska této práce hlavním rozdílem je i mimosoudní řešení sporů přes systém UDRP, který je závazný pro všechny generické domény. Národní domény se mohou, ale nemusí, k němu přihlásit.

Ke dni napsání této práce celkový počet domén nejvyšších úrovní tvořil 847⁵.

Infrastrukturní domény (arpa)

Jak plyne z názvu, tento typ domén nejvyšší úrovně je vyhrazen pro infrastrukturu Internetu. Tím pádem nebude představovat z hlediska této práce objekt zájmu.

Národní domény neboli geografické (ccTLD)

Národní doména je doménou nejvyšší úrovně, vyhrazenou pro zemi, nezávislý stát nebo závislé území. Klasické národní domény jsou tvořeny dvou písmenným kódem země. Správce vytváří pravidla a podmínky registrace doménových jmen v konkrétní národní doméně. Existují domény obecně přístupné například doména .tk ostrov Tokelau nebo národní domény, správci kterých podminují registraci doménového jména obyvatelstvem nebo trvalým pobytem pro fyzické osoby nebo sídlem ve státě pro právnické osoby (.de Německo, nebo .eu doména pro Evropskou Unii).

---

³ Dostupné na <https://www.icann.org/resources/pages/cctlds/cctlds-en>

⁴ Dostupné na https://www.icann.org/resources/pages/registries-2012-02-25-en?routing_type=path

⁵ Dostupné na <https://www.iana.org/domains/root/db>

Generické domény neboli druhové (gTLD)

Generické domény se dělí na „unsponsored generic Top Level Domain(gTLD)“ a „sponsored Top Level Domain(sTLD)“ neboli „Obecné“ a „Speciální“.

Obecné generické domény jsou přístupné k registraci pro kteroukoliv fyzickou nebo právnickou osobu bez předložení souhlasu.

Speciální generická doména nejvyšší úrovně je doménou s určeným rušitelem reprezentujícím užší komunitu, která je doménou nejvyšší úrovně nejvíce ovlivněna. Rušitelem vystupuje organizace, které je svěřena pravomoc formulování zvláštních podmínek pro registraci doménového jména v sTLD a vydání souhlasu před registrací konkrétního doménového jména v sTLD.

2. Právní úprava doménových jmen v České republice

„Mezinárodní právo stále hledá svůj přístup k doménovým jménům a jejich režimu a platné a účinné mezinárodní úmluvy v tomto ohledu absentují. Jak v rámci mezinárodního práva veřejného, tak i v rámci mezinárodního práva soukromého stále chybí úmluva, dohoda či jiný instrument upravující na mezinárodní úrovni doménové jména, jejich systém – Domain Name System (DNS), jejich správu provozovateli rejstříku a registrařními zprostředkovateli, a jejich režim jako takový.“⁶

Při zkoumání právní úpravy doménového jména je nutné poznamenat, že žádné veřejnoprávní ani soukromoprávní normy doménové jméno přímo neupravují. Vzhledem k tomu, že právo k doménovému jménu vzniká na základě registrací u soukromého subjektu, budou vycházet ve svém zkoumání z norem občanského práva.

Před rekonstrukcí soukromého práva se odborná veřejnost přiklonila k názoru, že doménové jméno nelze kvalifikovat jako věc. A uvažovalo se, jestli je doménové jméno „relativní subjektivní právo jeho majitele vůči registrátorovi“⁷ anebo „jiná majetková hodnota“.⁸ V praxi se tento teoretický závěr projevil v Rozsudku Nejvyššího soudu 23 Cdo 3407/2010 ze

⁶ Pelikánová, R.: Ekonomické, právní a technické aspekty doménových jmen v globální perspektivě, 1. Vydání, Ostrava: Key Publishing, 2012, s. 67

⁷ David Sehnalek Právní povaha doménového jména 20. 5. 2003

Dostupné na <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=132115>

⁸Zuzana Durajová Doménové jméno jako předmět zástavního práva 25. 11. 2010

Dostupné na <http://itpravo.cz/index.shtml?x=2267365>

dne 19.04.2012: „Vzhledem k soukromoprávní povaze smluvně získaného práva k doménovému jménu (v právním řádu nijak neupravenému), právní teorie jednotně odmítla názor, že právo k doméně je právem vlastnickým, nebo nejde o věc v právním smyslu, jde v podstatě jen o slovní i jinak přijatelné vyjádření kódové technické identifikace počítače, například skupiny počítačů v síti. Shodně se smluvními podmínkami, jež například přihlašovatel doménového jména ve smluvním vztahu k registrátorovi akceptuje, lze uvažovat o držiteli domény a jejího označení – doménového jména.“

Po rekonstrukci občanského práva, se občanský zákoník 89/2012 Sb. v Hlavě 4. věci a jejích rozdělení přiklonil k širokému pojetí věci § 489 „Věc v právním smyslu (dále jen „věc“) je vše, co je rozdílné od osoby a slouží potřebám lidí“. Komentář k tomuto ustanovení uvádí „Konečně platí, že nehmotné statky, které již ze své podstaty nejsou spjaty s osobností člověka (ideální majetkové hodnoty – označení tvořící ochrannou známku, obchodní firma, obchodní tajemství, know-how), jsou bez dalšího věcmi v právním smyslu, nebo „jsou rozdílné od osoby (člověka)“, slouží potřebám lidí a jsou způsobilé být předmětem majetkových práv. Tyto nehmotné statky jsou nehmotnými věcmi (§ 496 odst. 2).“⁹ Dovolím si toto tvrzení vyložit i jako argument sváděcí ve prospěch toho, že i jiná označení jsou věcmi v právním smyslu.

Dále v §496 rozděluje věci na hmotné a nehmotné – „Nehmotné věci jsou práva, jejichž povaha odpovídá, a jiné věci bez hmotné podstaty.“

„Věci bez hmotné podstaty mohou být také nepřímým předmětem relativních majetkových práv, tedy závazků (§ 1722). Příkladem může být jakékoliv nezapsané označení, kterým oprávněná osoba poskytne nabyvateli užívací oprávnění na základě nepojmenované smlouvy (§ 1746 odst. 2) nebo informace poskytované na základě nepojmenované smlouvy o poskytování informací. Nezapsané označení může být samozřejmě i předmětem dalších práv: (1) absolutního majetkového práva jakožto tzv. všeobecně známá ochranná známka nebo (2) relativního majetkového práva uživatele nezapsaného označení ve vztahu k vlastníku ochranné známky (§ 10 OchrZn). Relativním majetkovým právem vztahujícím se k nezapsanému označení je také pohledávka držitele doménového jména vůči registrátorovi domény (NS [23 Cdo 3407/2010](#)). V souvislosti s výše uvedeným je třeba upozornit na to, že odvozen se zde stává nehmotnou věcí pohledávka (jakožto právo – § 496 odst. 2), jejímž nepřímým předmětem je „jiná věc bez hmotné podstaty“. Tímto způsobem je také třeba postupovat k vymezení zástavy (§ 1309). Zástavou z povahy věci mohou obtížně být „jiné věci bez hmotné podstaty“ jako

---

⁹ Lavický, P. a kol.: Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1730

takové. Pouze v případě, že se k těmto věcem vztahují absolutní nebo relativní majetková práva, je „nehmotnou zástavou“ právo.“¹⁰

Na základě výše uvedených ustanovení občanského zákoníku a interpretaci komentáře bych chtěl představit svůj názor na právní úpravu doménového jména, které je v cí v právním smyslu, je nehmotnou věcí, konkrétně jinou věcí bez hmotné podstaty, ale vlastnické právo máme k právům na doménové jméno, vlastníme pohledávku vůči registrátorovi domény, s níž můžeme nakládat. A k této pohledávce dle §979 už se vztahují absolutní majetková práva, jestliže to její povaha připouští. Zvlášť poznamenám, že při uzavření smlouvy o registraci doménového jména obvykle dochází ke vzniku právního vztahu nikoli mezi správcem domény a zákazníkem, ale mezi akreditovaným registrátorem (nebo subregistrátorem) pro konkrétní doménu a zákazníkem. Což znamená, že případné nároky zákazník jako vlastník práv k doménovému jménu bude uplatňovat vůči akreditovanému registrátorovi. Je zřejmé, že se při volbě akreditovaného registrátora vyplatí zvážit vymahatelnost případných nároků. Proto je při registraci doménového jména nutno prozkoumat jak pravidla správce domény (například správce domeny.cz - Zájmové sdružení právnických osob CZ.NIC ve svých obchodních podmínkách pro registrátory stanoví minimální parametry smlouvy mezi zákazníkem a registrátorem) tak si případně vyžádat smlouvu mezi správcem domény a konkrétním registrátorem.

Z praxe Úřadu pro myslivostní vlastnictví lze vyvodit, že vlastník práv k doménovému jménu je považován za uživatele nezapsaného označení dle § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., ZOZ (viz. Rozhodnutí Úřadu pro myslivostní vlastnictví ze dne 20.10.2009, Zn.sp.: O 452653, Rozhodnutí Úřadu pro myslivostní vlastnictví ze dne 21.3.2013 Zn.sp.: O 475536). Pokud dochází ke sporu mezi vlastníkem práv k doménovému jménu a vlastníkem jiného označení, podle Rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 Cmo 62/2013 – 174 ze dne 3.06.2014 platí princip priority: „Podle §10odst.2 ZOZ je však vlastník ochranné známky povinen strpět užívání shodného i podobného označení, jestliže práva k tomuto označení vznikla před podáním přihlášky a užívání tohoto označení je v souladu s právem České republiky. Je nesporné, že práva k doménovému jménu vznikla před podáním přihlášky ochranné známce žalobce ... Odvolací soud proto souhlasí se soudem prvního stupně, že žalovanému svd í omezení, jež stíhá žalobce podle §10 odst. 2 ZOZ, tomuto žalovanému svd í právo předchozího uživatele (vyhrazení si tohoto označení v domén .cz pro sebe).“ Druhým rozhodujícím kritériem je dobrá víra, podle Rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 Cmo

---

¹⁰ Lavický, P. a kol.: Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1756

318/2006 – 15.01.2007¹¹ „Pokud vztah hospodářské soutěže jako podmínka k naplnění generální klauzule nekalé soutěže bývá dovozován již pro osoby připravující založení obchodní společnosti ve vztahu k existujícímu pravděpodobnému soutěžiteli, pak stejně je třeba pohlížet i na jednání existujícího subjektu ve vztahu k osobám, které založení určitého subjektu teprve připravují, avšak lze s největší jistotou předpokládat, že ke vzniku tohoto subjektu dojde a tento subjekt zaujme určité postavení na trhu.“

Ustálenou praxí v řešení sporů o doménová jména u českých soudů je, že žalobce podá návrh na nařízení předběžného opatření podle § 74 a § 102 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, aby odpověď byla uložena povinnost nenakládat s doménovým jménem s výjimkou jeho převodu na navrhovatele. Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací svým usnesením ze dne 1. 6. 2004 potvrdil usnesení soudu prvního stupně Krajského soudu v Brně ze dne 15. 12. 2003 o nařízení předběžného opatření, jako v civilní správě podle § 219 o.s. . „Naléhavost vydání předběžného opatření je dána tím, že doménu lze jednoduše převést v okamžiku, kdy by se žalovaný dozvěděl o žalobě na správně subjekt a libovolně dále. Odvolací soud má za to, že je dána a plně zohledněna zákonem žádaná potřeba prozatímně upravit poměry účastníků.“¹²

---

¹¹ Horáček R, Macek Jř, Biskupová E. Sbíрка správních a soudních rozhodnutí ve věcech průmyslového vlastnictví II. díl, 1.vydání, C.H. Beck, 2011, s. 136

¹² Dostupné na http://www.nic.cz/files/nic/20140924_soudni-rozhodnuti_archiv.ZIP

3. Alternativní systémy rozhodování sporů o doménová jména

V této kapitole uvedu alternativní systémy rozhodování sporů o doménová jména, k nimž je příslušný Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR.

3.1 UDRP The Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy – (Jednotné zásady pro řešení sporů týkajících se doménových jmen)

Systém UDRP byl vytvořen WIPO, následně schválen ICANN v roce 1999. Nyní je nejrozšířenější a nejstarším mezi aktuálně platnými systémy alternativního řešení sporů o doménová jména systém UDRP. UDRP je závazný pro všechny držitele generických doménových jmen. Subsidiárně se UDRP používá pro řešení sporů v jiných alternativních systémech pro generické domény.

Právními prameny úpravy jsou dva dokumenty:

Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Politika).

Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Pravidla).

Řízení probíhá u akreditovaných ICANN poskytovatelů¹³:

1. World Intellectual Property Organization Arbitration Center and Mediation center (WIPO Center)
2. National Arbitration Forum
3. Asian Domain Name Dispute Resolution Centre
4. Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR –Czech Arbitration Court
5. Arab Centre for Dispute Resolution

Poskytovatelé jsou oprávněni vytvořit sekundární procesní pravidla. Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR vydal UDRP Supplemental Rules of the Czech Arbitration Court.

---

¹³ Dostupné na https://www.icann.org/resources/pages/providers-6d-2012-02-25-en?routing_type=path

UDRP řízení je řízením jednoinstančním, sloužícím k ochraně práv vlastníků ochranných známek. V řízení rozhoduje Panel Expert nebo jeden Expert dle volby žalobce. Chybí možnost přezkumu rozhodnutí dopluje právo žalobce podat novou žalobu u jiného akreditovaného poskytovatele řešení sporů. Pokud jazyk případného sporu není ujednáno ve smlouvě o registraci doménového jména, nebo se strany sporu nedohodnou jinak, řízení probíhá v jazyce smlouvy uzavřené mezi žalovanou stranou a registrátorem. Panel Expertu může ze své vůle nebo na návrh změnit jazyk řízení s přihlédnutím k okolnostem případu. Po prozkoumání judikatury je možno vyvodit relevantní kritéria pro změnu jazyka řízení¹⁴:

1. Bydliště nebo sídlo žalované strany
2. Užití navrhovaného jazyka řízení na webových stránkách žalované strany
3. Užití navrhovaného jazyka řízení v doménovém jméně
4. Komunikace žalované strany prokazující, že žalována dostatečně ovládá

navrhovaný jazyk řízení.

Společně s tím lze konstatovat, že pouhé užití latinky, společně s registrací doménového jména v generické doméně nejvyšší úrovně, která by i užívána primárně lidmi mluvícími v navrhovaném jazyce, nemůže sloužit k prokázání dostatečné znalosti navrhovaného jazyka řízení.¹⁵

V UDRP řízení je možné nárokovat převod doménového jména nebo zrušení registrace doménového jména. Pro úspěch v UDRP řízení navrhovatel musí prokázat, že se došlo k nepoctivé registraci doménového jména kumulativním naplněním těchto znaků:

1. Doménové jméno je totožné nebo zaměnitelné s ochrannou známkou.
2. Doménové jméno bylo žalovanou stranou zaregistrováno bez oprávnění k doménovému jménu nebo bez oprávněného zájmu na doménovém jménu
3. Doménové jméno nebylo zaregistrováno nebo není užíváno v dobré víře.

Jak bylo výše uvedeno UDRP řízení je určeno primárně k ochraně práv vlastníků ochranných známek podle §4a „Politiky,“ ale praxe poskytovatelů vykládá toto ustanovení extenzivně, a poskytuje ochranu i dalším formám označení¹⁶:

Osobnímu jménu - pokud navrhovatel se prokáže, že své osobní jméno dlouhodobě a úspěšně užívá pro označení zboží nebo služeb.¹⁷

¹⁴ On-line ADR Center of the Czech Arbitration Court Case No: 100278,100712, 100839, 100900.

¹⁵ On-line ADR Center of the Czech Arbitration Court Case No 100903

¹⁶ WIPO Overview of WIPO Panel Views on Selected UDRP Questions, Second Edition ("WIPO Overview 2.0")
Dostupné na <http://www.wipo.int/amc/en/domains/search/overview2.0/>

¹⁷ On-line ADR Center of the Czech Arbitration Court Case No 100464, 100498

Nezaregistrované obchodní značka – pokud se žalobce prokáže, že nezaregistrovaná obchodní značka plní rozlišovací funkci. Za relevantní důkazy mohou sloužit:

1. Množství prodeje v rámci obchodní značky,
2. Povaha a rozměr propagace
3. Spotřebitelské průzkumy
4. Mediální uznání.

Probíhající UDRP řízení nečiní překážku litispendence pro možnost se obrátit k národnímu soudu v průběhu řízení ani překážku res iudicata po ukončení řízení. V UDRP řízení experti nejsou vázáni precedenty, ale v rámci zaručení vysoké míry předvídatelnosti a slednosti rozhodovací praxe¹⁸, často odkazují na dřívější rozhodnutí. Ustálena rozhodovací praxe je „velmi přesvědčujícím argumentem.“¹⁹

Řešení o zrušení nebo převodu doménového jména vydané v UDRP řízení se vykoná po uplynutí lhůty stanovené na patnáct pracovních dnů po oznámení o vydání rozhodnutí, pokud žalovaná strana nepředloží důkazy o postoupení případu k státnímu soudu.

3.2 Jiné systémy pro řešení sporů o doménová jména

Na základě UDRP byly vytvořeny další systémy řešení sporů o doménová jména ve speciálních doménách:

1. Charter Eligibility Dispute Resolution Policy (Zásady pro řešení sporů v doménách .aero, .coop, .museum, .travel,)
2. Eligibility Requirements Dispute Resolution Policy (Zásady pro řešení sporů v doméně -.name)
3. ASIA Charter Eligibility Requirements Policy (Zásady pro řešení sporů v doméně -.asia)
4. Eligibility Requirements Dispute Resolution Policy (Zásady pro řešení sporů v doméně -.cat)
5. Intellectual Property Defensive Registration Challenge Policy and Qualification Challenge Policy (Zásady pro řešení sporů v doméně -.pro)

---

¹⁸ Srov. Gerald m. Levine The Role of Precedent and Authority in UDRP Cases 23.08.2010
Dostupné na <http://iplegalcorner.com/the-role-of-precedent-and-authority-in-udrp-cases/>

¹⁹ WIPO Pantaloon Retail India Limited v. RareNames, WebRegCase No. D2010-0587

Společným rysem pro tyto systémy je aktivní legitimace k podání žaloby kteroukoliv osobou, která se dozví o tom, že držitel doménového jména nesplňuje zvláštní kritéria stanovená příslušným správcem domény nebo že doménové jméno je využíváno v rozporu s podmínkami stanovenými příslušným správcem.

Vzhledem k tomu, že ani v jednom z výše uvedených systémech nevystupuje rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR, v roli poskytovatel, nebudeme vzhledem k tématu této práce tyto systémy blíže rozebírat.

3.3 ADR .eu

Doména nejvyšší úrovně .eu je určena pro fyzické osoby (residenty) nebo právnické osoby se sídlem na území Evropské unie. Zavedení domény .eu se provádělo ve dvou etapách:

1. Sunrise Period (od 7.12.2005 do 6.04.2006) ve kterém vlastníci označení, kteří mají vnitrostátní právo občanského státu a/nebo Komunitární právo uznávají nebo zakotvují právo, mohli prioritně registrovat doménové jméno.
2. Land rush (od 7.04.2006) volné zpřístupnění doménových jmen k registraci

Právní úpravu pro správu a fungování národní domény nejvyšší úrovně (.eu) tvoří:

1. Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) . 733/2002 ze dne 22.dubna 2002, o zavádění domény nejvyšší úrovně (.eu)
2. Nařízení Komise (ES) .874/2004 ze dne 28.dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně (.eu) a zásady, jimiž se řídí registrace. (Změny nařízením (ES) . 874/2004: Nařízení (ES) . 1654/2005, Nařízení (ES) . 1255/2007, Nařízení (ES) . 560/2009)
3. Rozhodnutí Komise (ES) .375/2003 ze dne 21. května 2003 o ustanovení rejstříku domény nejvyšší úrovně .eu jako subjektu pověného vytvářením, přidělováním a správou domény nejvyšší úrovně .eu. (EUrid)
4. Prováděcí rozhodnutí komise (EU) 207/2014 ze dne 11. dubna 2014 o ustanovení rejstříku pro doménu nejvyšší úrovně .eu jako subjektu pověného vytvářením, přidělováním a správou domény nejvyšší úrovně .eu.

EUrid jako pověřený správce pro doménu nejvyšší úrovně .eu, vytvořil „Podmínky registrace Doménového jména.eu,“ které se při uzavření registrační smlouvy držitel doménového jména se zavazuje dodržovat.

Pravomoc a působnost poskytovatele řešení sporů o doménová jména.eu je založena v části 15 odst. 2 Podmínek registrace doménového jména.eu²⁰

EUrid zvolil poskytovatelem řešení sporů o doménová jména.eu Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR.

Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR vydal:

1. Pravidla pro řešení sporů o domény .eu ("Pravidla ADR ")
2. Doplnující pravidla ADR.

Řízení ADR.eu je řízením jednoinstančním. V řízení rozhoduje Panel Rozhodců nebo jeden Rozhodce dle volby žalobce. V řízení je možno nárokovat: převod doménového jména nebo zrušení registrace doménového jména. Proces určení jazyka případného sporu je stejný jako u UDRP řízení. Stejně tak probíhající ADR.eu řízení nečiní překážku litispendence pro možnost se obrátit k národnímu soudu v průběhu řízení ani překážku res iudicata po ukončení řízení. Přestože ADR.eu řízení se inspirovalo řízením UDRP mezi nimi je značné rozdíly. Mezi hlavní odlišnosti patří zakotvení v Nařízení Komise (ES) .874/2004 ochrany i dalšími formami označení. Zmínit se i test nepoctivé registraci.²¹

1. Doménové jméno je identické nebo zaměnitelné s označením, kterému může být vnitrostátní právo členského státu a/nebo Komunitární právo uznává nebo zakotvuje právo; a
bude
2. Doménové jméno bylo Žalovanou stranou zaregistrováno bez oprávnění k doménovému jménu nebo bez oprávněného zájmu na doménovém jménu; nebo
3. Doménové jméno nebylo zaregistrováno nebo není užíváno v dobré víře.

---

²⁰ Držitel se musí účastnit Řízení ADR, pokud se nějaká třetí strana („Stěžovatel“), v souladu s Pravidly pro řešení sporů týkajících se domén .eu, obrátí na Poskytovatele ADR a vznese vůči Držiteli stížnost kvůli spekulativní nebo zneužitelné registraci, jak je uvedeno v článcích 21 a 22 odst. 1 písm. (a) Pravidel všeobecné politiky.

²¹ Článek 21 Spekulativní a zneužívající registrace 1. Registrované jméno domény může být odebráno vhodným mimosoudním nebo soudním postupem, pokud je totožné se jménem nebo zavádějícím způsobem podobné jménu, pro které existuje takové právo uznané nebo stanovené vnitrostátním právem nebo právem Společenství, jako jsou práva uvedená v čl. 10 odst. 1, a pokud toto jméno domény: a) jeho držitel zaregistroval, aniž by měl na toto jméno právo nebo oprávněný zájem, nebo b) bylo zaregistrováno nebo užíváno nikoli v dobré víře.

Což znamená, že ADR.eu řízení ustoupilo od kumulativního naplnění těchto znaků nepoctivé registraci, které je vyžadováno v UDRP řízení.

3.4 ADR.cz

Správou domény nejvyšší úrovně .cz se zabývá zájmové sdružení právnických osob CZ.NIC, které od 1.03.2015 vydalo „Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz a Pravidla alternativního řešení sporů v platnosti od 1.3.2015“. Na základě memorandu mezi Rozhodčím soudem pro Hospodářské komory ČR a Agrární komory ČR a sdružením právnických osob CZ.NIC je Rozhodčí soud ustanoven správcem sporů o domény.cz, v ADR řízení.

ADR řízení o domény.cz se řídí:

1. Pravidly alternativního řešení sporů (dále Pravidla)
2. Řádem pro řešení sporů o domény.cz (dále Řád)

Článek 3.1 Pravidel stanoví:

Držitel se zavazuje podílet se na řešení sporu dle těchto Pravidel ADR a Řádu, a to v případě, že Navrhovatel podá u Správce návrh, kterým se domáhá, že Doménové jméno Držitele je shodné nebo zamítelné s chráněným označením, kterému má práva Navrhovatel, jestliže zároveň

- 3.1.1. bylo takové Doménové jméno registrováno nebo získáno, aniž by Držitel měl k Doménovému jménu nebo k Chráněnému označení právo dle článku 3.3 nebo
- 3.1.2. bylo takové Doménové jméno registrováno, získáno nebo je užíváno nikoliv v dobré víře. Držitel se zavazuje podílet se na řešení sporu dle těchto Pravidel ADR a Řádu, a to v případě, že Navrhovatel podá u Správce návrh, kterým se domáhá, že Doménové jméno Držitele je shodné nebo zamítelné s Chráněným označením, kterému má práva Navrhovatel.

Stejně tak, jako ADR.eu se odstupuje od kumulativního naplnění znaků nepoctivé registraci. Nároky navrhovatele je omezený na převod nebo zrušení registrace doménového jména. Jazykem řízení je čeština popřípadě slovenština

Před zavedením ADR, k řešení sporů o domény.cz byl příslušný Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR na základě tzv. „Rozhodčí vejednání nabídky“, která byla obsažena v pravidlech registrace doménového jména v doméně .cz, jednalo se o rozhodčí řízení podle zákona o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů č. 216/1994 Sb.

Na problematiku „Rozhodčí vejednání nabídky“ reagoval Nejvyšší soud v rozsudku 23 Cdo 3895/2011 ze dne 17.12.2013 v němž stanovil, že „Zavázal-li se držitel doménového jména ve smlouvě s registrátorem neodvolatelně vejednání podrobit pravomoci Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR v rozhodčím řízení před tímto rozhodčím soudem v případě, že této osoba napadne doménové jméno držitele, zapsané v elektronické databázi doménových jmen v národní doméně .cz, pokud této osoba písemně projeví vůči držiteli vůli podrobit se pravomoci tohoto rozhodčího soudu v dané věci s tím, že zahájí takový spor u tohoto rozhodčího soudu a tato osoba takový spor u rozhodčího soudu zahájila, nebyla tímto postupem mezi držitelem doménového jména a touto touto osobou uzavřena rozhodčí smlouva. K tomu je třeba doplnit, že závazky dovolacího soudu v projednávané věci nemají přímý dopad na způsob řešení sporů v případě jiných domén. Systémy nestátního řešení doménových sporů u generických domén, které jsou celosvětově zavedeny a známy jako Uniform Domain-Name Dispute-Resolution, jsou založeny na zcela jiném principu, než je zavedeno podle Pravidel a postupů při registraci doménových jmen u domény.cz.“

Závěr

Ve své práci jsem se zaměřil na právní úpravu doménových jmen a rozhodovací praxi českých soudních a mimosoudních orgánů. Po interpretaci ustanovení občanského zákoníku a interpretaci komentáře jsem představitel svůj názor na právní úpravu doménového jména, jako na jinou věc bez hmotné podstaty, poukázal na závazkový vztah s akreditovaným registrátorem doménového jména. Je obzvláště důležité, jak bude českými soudy po rekonstrukci občanského práva vyřešena otázka vlastnictví doménového jména nebo vlastnictví práv k doménovému jménu.

Na základě praxe Ústavního soudu pro myšlenkové vlastnictví jsem udělal závěr, že vlastník práv k doménovému jménu je považován za uživatele nezapsaného označení dle § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách.

V práci jsem představitel rozbor alternativních systémů řešení sporů o doménová jména a také zanalyzoval příslušnou praxi Rozhodčího soudu pro Hospodářské komory ČR a Agrární komory ČR.

Vzhledem k výše uvedenému považuji stanoveny cíl své práce za splněny.

Seznam použitých zkratk

ICANN – The Internet Corporation for Assigned Names and Numbers

ZOZ – zákon . 441/2003 Sb. o ochranných známkách

UDPR – The Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy – Jednotné zásady pro řešení spor týkajících se doménových jmen

WIPO – World Intellectual Property Organization – Světová organizace duševního vlastnictví

ADR – Alternativ Dispute Resolution – Alternativní řešení spor

Seznam použité literatury

Diane Cabell Overview of Domain Name Policy Development
Dostupné na <http://cyber.law.harvard.edu/udrp/overview.html>

Disman, M.: Právní úprava domény „.eu“, 1. vydání, Praha: Linde, 2011, ISBN: 978-80-7201-852-9

Pelikánová, R.: Ekonomické, právní a technické aspekty doménových jmen v globální perspektivě, 1. vydání, Ostrava: Key Publishing, 2012, ISBN: 978-80-7418-165-8

David Sehnalek Právní povaha doménového jména 20. 5. 2003
Dostupné na <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=132115>

Zuzana Durajová Doménové jméno jako předmět zástavního práva 25. 11. 2010
Dostupné na <http://itpravo.cz/index.shtml?x=2267365>

Lavický, P. a kol.: Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2014, ISBN: 978-80-7400-529-9

Horáček R, Macek J, Biskupová E.: Sbíрка správních a soudních rozhodnutí ve věcech pro myslivého vlastnictví II. díl, 1. vydání, C.H. Beck, 2011, ISBN: 978-80-7400-375-2

WIPO Overview of WIPO Panel Views on Selected UDRP Questions, Second Edition ("WIPO Overview 2.0")
Dostupné na <http://www.wipo.int/amc/en/domains/search/overview2.0/>

Gerald m. Levine The Role of Precedent and Authority in UDRP Cases 23.08.2010
Dostupné na <http://iplegalcorner.com/the-role-of-precedent-and-authority-in-udrp-cases/>

Judikatura

Rozsudek Nejvyššího soudu 23 Cdo 3407/2010 ze dne 19.04.2012

Rozsudek Nejvyššího soudu 23 Cdo 3895/2011 ze dne 17.12.2013

Rozsudek Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 Cmo 62/2013 ze dne 3.06.2014

Rozsudek Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 Cmo 318/2006 ze dne 15.01.2007

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 1.06.2004

Rozhodovací praxe Úřadu pro myslivého vlastnictví

Rozhodnutí Úřadu pro myslivého vlastnictví ze dne 20.10.2009, Zn.sp.: O 452653,

Rozhodnutí Úřadu pro myslivého vlastnictví ze dne 21.03.2013, Zn.sp.: O 475536

Judikatura UDRP

On-line ADR Center of the Czech Arbitration Court:

Rozhodnutí 100278 ze dne 2011-06-28 Ecco sko a.s. v. Chas. Hude a.s.

Rozhodnutí 100464 ze dne 2012-06-12 Walter E. Anderocci, Esq. v. James Philip Renken, Esq.

Rozhodnutí 100498 ze dne 2012-09-16 Acharya Prakash Indu v. Fundacion Private Whois

Rozhodnutí 100712 ze dne 2013-11-27 Credit Agricole s.a. v. Dhr J P Klijn

Rozhodnutí 100839 ze dne 2014-07-24 Financo s.a. v. Kiyo Mochizuki

Rozhodnutí 100900 ze dne 2014-12-23 Hohmann Fine Art, Inc. v. Hans Hohmann

Rozhodnutí 100903 ze dne 2014-12-30 Arcelormittal s.a. v. Igor Sarov

Anotace

Problematika řešení sporů o doménová jména je velmi aktuální, vzhledem k tomu, že chybí mezinárodní nebo vnitrostátní úprava doménového jména. Práce řeší úpravu doménového jména pomocí rozhodovací praxe soudních a mimosoudních orgánů.

V první kapitole je uveden rozbor doménového jména jeho struktura, a rozbor jednotlivých druhů domén nejvyšší úrovně.

V druhé kapitole je provedena analýza úpravy doménového jména z hlediska českého vnitrostátního práva, a uvedené praxe státních orgánů.

Třetí kapitola se zabývá analýzou alternativních systémů řešení sporů o doménová jména (UDRP, ADR.eu, ADR.cz).

Abstract

The issue of the resolution of the dispute over domain names is topical due to the absence of international or national legislation in the domain name. The paper analyzes the adjustment domain name through the practice of judicial and non-judicial authorities.

The first chapter provides an analysis of the structure of the domain name, and the analysis of the type of top-level domains.

The second chapter analyzes the adjustments of the domain name in terms of the Czech national law and practice of state authorities.

The third chapter deals with the analysis of alternative dispute resolution systems for domain names (UDRP, ADR.eu, and ADR.cz).